

YAYININ ADI	Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi
TITLE OF THE JOURNAL	Hacettepe University Faculty of Health Sciences Journal
YAYIN SAHİBİNİN ADI	Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi adına F. Gül ŞENER
NAME OF THE PUBLISHER	On behalf of Hacettepe University Faculty of Health Sciences Journal, Sibel AKSU YILDIRIM
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ	Özcan DOĞAN
EDITOR IN CHIEF	Özcan DOĞAN
YAYIN İDARE MERKEZİ	Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dekanlığı
JOURNAL ADMINISTRATION CENTER	Dean's Office, Hacettepe University Faculty of Health Sciences
YAYIN İDARE MERKEZİ	TEL: +90 (312) 305 2051 FAKS: +90 (312) 305 20 54
PUBLICATION ADMINISTRATION CENTER	TEL: +90 (312) 305 2051 FAX: +90 (312) 305 20 54
YAYIN DİLİ	Türkçe & İngilizce
LANGUAGE OF THE PUBLICATION	Turkish & English
YAYIN TÜRÜ	Elektronik süreli yayın
TYPE OF THE PUBLICATION	Electronic Periodical
YAYINLANMA PERİYODU	Yılda 3 kez
PERIOD OF PUBLICATION	Triannual
ISSN	2528-9918

*** Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi; bilimsel araştırmaları halka ücretsiz sunmanın bilginin küresel paylaşımını artıracığı ilkesini benimseyerek, içeriğine anında açık erişim sağlayan çift kör hakem değerlendirmesi sistemini uygulayan hakemli bir dergidir.

***Hacettepe University Faculty of Health Sciences Journal is a peer reviewed journal which adopts the principle of that submitting scientific studies to public free of charge would increase the global sharing of information, implements a double blinded review system and provides instant open access.

Editör / Editor in Chief

Doç. Dr. Özcan DOĞAN – Assoc. Prof. Dr. Özcan DOĞAN

Editör Yardımcıları / Assistant Editors

Doç. Dr. Semin AKEL - Assoc. Prof. Dr. Semin AKEL

Doç. Dr. Sevil BİLGİN - Assoc. Prof. Dr. Sevil BİLGİN

Doç. Dr. Haktan DEMİRCİOĞLU - Assoc. Prof. Dr. Haktan DEMİRCİOĞLU

Doç. Dr. Didem TÜRKİYILMAZ - Assoc. Prof. Dr. Didem TÜRKİYILMAZ

Doç. Dr. Mevlüde KIZIL - Assoc. Prof. Dr. Mevlüde KIZIL

Dr. Öğr. Üyesi Ayşen KÖSE – Asst. Prof. Dr. Ayşen KÖSE

Teknik Editörler/ Technical Editors

Arş. Gör. Hatice ABAOĞLU, Dr. Fzt. (PhD)

Arş. Gör. Pınar KISACIK, Dr. Fzt. (PhD)

Arş. Gör. Aslıhan ÖZDEMİR, Uzm. Dyt. (MSc)

Arş. Gör. Zülfiye Güzin TOPCU, ÇGU (MSc)

Arş. Gör. Armağan A. YÜRÜK, Uzm. Dyt. (MSc)

Arş. Gör. Önal İNCEBAY (MSc)

Arş. Gör. Aysun Parlak KOCABAY (MSc)

İletişim - Contact

Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dekanlığı 06100 Sımanpazarı – ANKARA

sbfdergi@hacettepe.edu.tr

www.sbfdergi.hacettepe.edu.tr

HAKEM LİSTESİ

Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi Cilt:5, Sayı:3, 2018 sayısına destek veren hakemlerimize teşekkür ederiz.

Prof. Dr. Mine UYANIK

Hacettepe Üniversitesi

Doç. Dr. İpek GÜRBÜZ

Hacettepe Üniversitesi

Doç. Dr. Zeynep GÖKTAŞ

Hacettepe Üniversitesi

Dr. Öğr. Gör. İnci TÜRKOĞLU

Hacettepe Üniversitesi

Arş. Gör. Dr. Fzt. Ender AYVAT

Hacettepe Üniversitesi

LIST OF REVIEWERS

We would like to thank our reviewers who supported Hacettepe University Journal of Health Sciences Volume 5, Issue 3, 2018.

Prof. Dr. Mine UYANIK

Hacettepe Üniversitesi

Assoc. Prof. Dr. İpek GÜRBÜZ

Hacettepe Üniversitesi

Assoc. Prof. Dr. Zeynep GÖKTAŞ

Hacettepe Üniversitesi

Instructor İnci TÜRKOĞLU, PhD.

Hacettepe Üniversitesi

Res. Asst. Ender AYYAT, PhD.

Hacettepe Üniversitesi

İçindekiler - Contents

	Sayfa Page
Hemiparetik Serebral Palsili Çocuklarda Sanal Gerçeklik Uygulamasının Kaba Motor Becerileri Üzerine Etkisi (Özgün Araştırma) <i>Effects of Virtual Reality Interventions on Gross Motor Function in Hemi-paretic Cerebral Palsy (Original Research)</i> Orkun Tahir Aran, Sedef Şahin, Barkın Köse, Meral Huri	77-87
Otizm Spektrum Bozukluğunda Endokrin Bozucuların Rolü Var mıdır? (Derleme) <i>Is There a Role of Endocrine Disruptors in Autism Spectrum Disorder? (Review)</i> Azad İlhan, Aylin Ayaz	88-102

Editörden

Merhaba,

Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi, Beslenme ve Diyetetik, Çocuk Gelişimi, Dil-Konuşma Terapisi, Ergoterapi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon, Odyoloji, Hemşirelik ve diğer sağlık bilimleri alanlarında İngilizce ve Türkçe vaka çalışmaları ile birlikte araştırma ve derleme makalelerini yayınlamaktadır.

Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi, yılda üç kez, Nisan, Ağustos ve Aralık aylarında yayınlanmaktadır.

Ulusal ve uluslararası dizinlerde yer alan dergimizin alanda çalışan siz değerli profesyonellerin desteği ile kısa bir süre içerisinde bu hedeflerine ulaşacağı umuduyla, dergimizi ilginize sunuyoruz.

Editörler Kurulu

From Editor in Chief;

Hello,

Hacettepe University Journal of Health Sciences publishes research and compilation articles and case studies in English and Turkish in the fields of Nutrition and Dietetics, Child Development, Language & Speech Therapy, Ergotherapy, Physiotherapy and Rehabilitation, Audiology, Nursing and other health sciences.

Hacettepe University Faculty of Health Sciences Journal is published three times a year in April, August and December.

We present our journal to you with the hope that our journal, which is in the national and international indexes, will reach these goals with the support of you professionals in the field within a short time.

Editorial Board

Özgün araştırma

Sanal Gerçeklik Uygulamasının Kaba Motor Becerileri Üzerine Etkisi

Hemiparetik Serebral Palsili Çocuklarda Sanal Gerçeklik Uygulamasının Kaba Motor Becerileri Üzerine Etkisi

Orkun Tahir Aran¹, Sedef Şahin¹, Barkın Köse², Meral Huri³

¹ Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

² Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

³ Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Özet

Amaç: Sanal gerçeklik (SG) uygulamasının hemiparetik serebral palsili (HSP) çocukların kaba motor beceri düzeyi üzerine etkisini incelemek amacıyla planlandı.

Gereç ve Yöntem: Yaş ortalaması $10,4 \pm 2,92$ yıl olan HSP'li çocuk (12 erkek-8 kız) çalışmaya dâhil edildi. Bilgisayar yazılımı için özel olarak programlanmış SG oyunları, haftada bir kez 30 dakika süreyle 8 hafta boyunca çocuklara uygulandı. Kaba motor beceri düzeyleri Bruininks - Oseretsky Motor Yeterlilik Testi Kısa Formu'nun (BOMYT-KF) 1-4 alt testleri ile müdahale öncesi, 4. ve 8. Haftalarda olmak üzere 3 kez tekrarlandı. Müdahalenin etkileri tekrarlanan ölçümler ANOVA yöntemi ile analiz edildi.

Bulgular: Çocukların 11'inin sağ ve 9'ununda sol HSP olduğu bulundu. Kaba motor beceri düzeyleri müdahale öncesi $7,60 \pm 3,16$, müdahalenin 4. Haftasında $10,75 \pm 2,61$, müdahale sonrası (8. haftada) $12,65 \pm 2,47$ olarak bulundu. BOMYT-KF'nun tüm alt testlerindeki artış, istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p < 0,05$). 4. ve 8. Hafta ölçümleri arası ölçümlerde denge ve kuvvet alt bölümlerinde istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu ($p < 0,05$).

Sonuç: HSP'li çocuklarda en az dört haftalık SG müdahalesi ile tedavi programlarının geliştirilmesinin, koşma, denge, bilateral koordinasyon ve kuvvet gibi kaba motor beceri düzeylerini artırabilir. HSP çocuklara yapılan rehabilitasyon uygulamalarında SG uygulamalarının daha yaygın olarak kullanılması ile çocukların motor becerilerinde daha fazla kazanım sağlayacağını düşünmekteyiz.

Anahtar kelimeler: Serebral Palsi, İş Uğraşı Terapisi, Sanal Gerçeklik, Motor Beceri

Sorumlu Yazar: Orkun Tahir ARAN, Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Hacettepe Üniversitesi Sıhhiye Kampüsü Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü 3. Kat, Ankara, Tel: 05075178972, e-mail: orkunaran@gmail.com

Gönderim Tarihi: 31 Ekim 2018

Kabul Tarihi: 16 Ocak 2019

Basım Tarihi: 25 Ocak 2019

Original Research,

Effects of Virtual Reality on Gross Motor Skills

Effects of Virtual Reality Interventions on Gross Motor Function in Hemi-paretic Cerebral Palsy

Orkun Tahir Aran¹, Sedef Şahin¹, Barkın Köse², Meral Huri³

¹ Hacettepe University, Faculty of Health Sciences, Occupational Therapy

² Hacettepe University, Faculty of Health Sciences, Occupational Therapy

³ Hacettepe University, Faculty of Health Sciences, Occupational Therapy

---

Abstract

Objectives: It was aimed to analyze effect of virtual reality (VR) games on gross motor function of children with hemi-paretic Cerebral Palsy (HCP).

Material and Methods: 20 children with HCP with mean age $10,4 \pm 2,92$ (12 boys, 8 girls) years were included. Specially programmed virtual reality games for PC SDK software were applied to the children twice a week for 30 minutes for 8 weeks. Gross motor function was evaluated with 1-4 subtests of the Bruininks - Oseretsky Motor Proficiency Test Short Form (BOMPT-SF). Intervention effects were analyzed with Repeated Measures ANOVA.

Results: 11 of the children were right whereas 9 were left HCP. BOMPT-SF scores were $7,60 \pm 3,16$ at pre-intervention, $10,75 \pm 2,61$ at 4th week, $12,65 \pm 2,47$ at 8th week. Significant increases were found for all subtests of BOMPT-SF ($p < 0.05$). Significant statistical difference were found between strenght and balance subtests ($p < 0.05$).

Conclusion: The development of treatment programs with at least four weeks SG intervention in children with HSP may increase the level of gross motor skills like running, balance, bilateral coordination and strength. We think that the more common use of SG applications in rehabilitation practices for HSP will provide more gain in motor skills.

Keywords: Cerebral Palsy, Occupational Therapy, Virtual Reality, Motor Skill

---

Corresponding Author: Orkun Tahir ARAN, Hacettepe University Faculty of Health Sciences Occupational Therapy, Adress: Hacettepe University Faculty of Health Sciences Occupational Therapy, Sıhhiye, Ankara. Phone: 05075178972 email: orkunaran@gmail.com

Date of Submission: 31st of October, 2018

Date of Acceptance: 16th of January, 2019

Pub. Date: 25th of January, 2019

Giriş

Serebral Palsi (SP) gelişmekte olan beyinde meydana gelen, bebeklik çağından itibaren ortaya kalıcı olarak çıkan duyu, algı, motor ve kognitif beceri bozukluğu ile karakterize, ilerleyici olmayan bozukluklarla ilişkilendirilen çocukluk çağı nörolojik hastalığıdır (Anttila, Autti-Rämö, Suoranta ve diğ., 2008; Erdoğanoğlu ve Günel, 2010).

Dünyada görülme sıklığı her 1000 canlı doğumdan 1,5- 3 arasında, Türkiye’de ise 1000 canlı doğumda 4,4 olduğu belirtilmektedir (Oskoui, Coutinho, Dykeman ve diğ., 2013; Serdaroğlu, Cansu, Özkan ve diğ., 2006). Farklı tutulum seviyeleri ile seyreden çocukluk çağı nörolojik hastalığı olan SP’nin en yaygın tutulum gösterdiği tipinin hemiparetik tip (aynı taraf alt ve üst ekstremiteler etkilenebilir) olduğu Galli ve ark. tarafından gösterilmiştir (Galli, Cimolin, Rigoldi ve diğ., 2010).

En yaygın çocukluk çağı motor beceri yetersizliğine neden olarak kabul edilen SP, çocuklarda düzensiz kas tonusu, postüral kontrol yetersizlikleri, kas zayıflıkları ve denge bozukluklarına neden olabilmektedir (Mayston, 2002). Bu bozukluklar nedeniyle çocukların özellikle ayakta durma, yürüme, koşma, tek ayak üzerinde durma gibi kaba motor becerilerinde zorluk yaşadıkları sıkça vurgulanan bir konudur (Bailes, Gannotti, Bellows ve diğ., 2018; Wright, Lam, Mistry ve diğ., 2018).

Sanal gerçeklik (SG), bilgisayar yazılımlarının ve donanımlarının kombine edilmesi ile çeşitli boyutta ve duyu uyaranları oluşan sanal çevrede uygulanan son yıllarda rehabilitasyon alanındaki çalışmalarda sıkça tercih edilen bir yöntemdir (Aran, Köse, Akel ve diğ., 2014; Aran, Şahin, Torpil ve diğ., 2017; Rose, Nam, ve Chen, 2018; Zhang, 2012). SG üç boyutlu olarak, katılımcıların interaktif katılım gösterdikleri, zevk alarak eğlenceli bir şekilde uygulanan bir tedavi yöntemidir (Steuer, 1992). Çocuklara yönelik rehabilitasyon uygulamalarında son yıllarda artan ilgiye sahip olan SG, gerçek ortamda yapılan uygulamalara oranla daha başarılı bir motivasyon sağlandığı gösterilmiştir (Bryanton, Bosse, Brien ve diğ., 2006; Holden ve Fletcher, 2005). SG uygulamalarında çocuğun görsel geri bildirim almasının yanı sıra, aktif katılım ve artırılmış motivasyon ile nöro-rehabilitasyonda motor öğrenmeyi desteklediği de gösterilmiştir (Loureiro, Amirabdollahian, Coote ve diğ., 2001). SG uygulamalarında, motor eğitimin farklı yöntemlerinin kullanımı, farklı geri bildirim yollarının alınması ve uygulama seans sıklığının, SP’li çocukların motor performansında değişikliğe sebep olabileceği vurgulanan diğer bir husustur (Bryanton ve diğ., 2006; Riener ve Harders, 2012).

Son yıllarda SG uygulamasının yapıldığı çalışmalarda bu yöntemin, rehabilitasyonda önemli bir role sahip olduğu ve rehabilitasyonda kullanımını içeren farklı çalışmalara ihtiyaç olduğu belirtilmiştir (Riva, Bolzoni, Carella ve diğ., 1997). Özellikle, literatürde SG'in kaba motor beceriler üzerine direk etkisini ölçen bir çalışmaya rastlanamamıştır. Bu ihtiyaçlar ışığında planladığımız çalışmanın amacı; SG uygulamasının hemiparetik serebral palsili (HSP) çocukların kaba motor beceri düzeyi üzerine etkisini araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem

Çalışmamıza HSP tanısı ile rehabilitasyona devam eden 20 çocuk dâhil edildi. Araştırma, Helsinki Deklarasyonu'na uygun olarak dâhil edilme kriterlerini sağlayan ve çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul edenlerde, bilgilendirilmiş onam formu imzalatılarak yapıldı.

Çocuklar için çalışmaya dâhil edilme kriterleri; (1) HSP tanısı almış olmak; (2) GMFCS'ye göre 1-3 seviyeleri arasında olmaktı. Dâhil edilmeme kriterleri ise (1) Son 6 ay içerisinde botulinum toksin enjeksiyonu olmak, (2) Çalışmanın yürütüldüğü dönemde cerrahi operasyona dahil olma (gevşetme cerrahisi vb.) ve çalışmaya katılmak istememek olarak belirlendi.

Çalışmaya dâhil edilen tüm çocukların kaba motor performans düzeylerini değerlendirmek için Bruininks - Oseretsky Motor Yeterlilik Testi Kısa Formu (BOMYT-KF) uygulandı.

Veri Toplama Araçları

Sosyo-demografik Bilgi Formu: Araştırmacılar tarafından hazırlanmış olan yarı yapılandırılmış görüşme formudur. Formda çocukların yaş, cinsiyet, etkilenim gösteren ekstremiteler ve dominant ekstremiteler hakkında bilgilerin yer aldığı bölümler bulunmaktadır.

Bruininks - Oseretsky Motor Yeterlilik Test- Kısa Formu (BOMYT-KF): Çocukların kaba motor performansını değerlendirmek amacıyla BOMYT-KF kullanıldı. Bu test bataryası 4,5-16,5 yaşları arasındaki çocukların kaba ve ince motor fonksiyonlarını değerlendirmek için kullanılmaktadır (Deitz 2007). Testin tamamı 45-60 dk'da tamamlanabilir iken, bizim kullandığımız kısmı olan kaba motor performans kısmı 15-20 dk içinde tamamlanabilmektedir.

BOMYT-KF'nun kaba motor performansını değerlendiren 'Koşma Hızı ve Çeviklik', 'Denge', 'Bilateral Koordinasyon' ve 'Kuvvet' alt testleri (ilk 4 Madde) kullanıldı.

- Koşma Hızı ve Çeviklik: Çocuk, başlangıç çizgisinden itibaren 15 yard'lık (13,7 m) mesafeyi mümkün olan en yüksek hızda koşmaya başlar ve tekrar başlangıç çizgisine döndüğünde kronometre durdurulur.
- Denge: Spesifik denge becerileri iki alt test ile değerlendirildi. Alt test 1: Denge Tahtasında Dominant Ayak Üzerinde Durma (Gözler Açık), tek ayak üzerinde ve ellerini beli üzerine yerleştirerek 3 m uzakta yer alan göz hizasındaki hedefe bakarak 10 saniye dengede kalmaya çalışır ve süre tutulur. Tutulan süreye göre puan çizelgesinde 0-4 puan arasında skorlanır. Alt test 2: Denge Tahtasında İleri Doğru Topuk-Parmak Yürüyüşü yaparak öne doğru ardışık 6 adım atmaya çalışır ve atabildiği adım sayısı toplanır. Attığı adım sayısına göre puan çizelgesinde 0-4 puan arasında skorlanır.
- Bilateral Koordinasyon: İki alt test ile değerlendirildi. Alt test 1; Parmaklarla daire çizerken, ayakları sırayla indirip kaldırması istenir ve doğru yapıp yapmadığına bakılarak 0 ya da 1 puan verilir. Alt test 2; Çift Ayak ile Sıçrarken Elleri Birbirine Vurması istenir (alkış yapma) ve sayısı not edilir. Ardışık olarak zıplama sayısına göre puan çizelgesinde 0- 4 puan arasında skorlanır.
- Kuvvet: Ayakuçlarını başlangıç çizgisine yerleştirilerek, ileriye doğru olabildiğince uzun atlama yaparak zıplaması istenir ve mesafe ölçülür.

BOMYT-KF'nun çeşitli dillerde ve farklı tanı gruplarında geçerlilik ve güvenilirliği olduğu gösterilmiştir (Lucas, Latimer, Doney ve diğ., 2013; Wuang ve Su, 2009). Türkçe dilinde geçerlilik ve güvenilirliği de Köse ve Mülazımoğlu Ballı tarafından yapılmıştır (Köse, 2018; Mülazımoğlu Ballı, 2006).

Sanal Gerçeklik Uygulamaları

Çalışmamızda sanal gerçeklik ara yüzü olarak Microsoft Kinect for PC kullanıldı. Microsoft Kinect; derinlik sensörü, renkli kamera ve 4 mikro sensor ile kişinin vücudunu algılayıp 3 boyutlu hareket yakalama sistemi sunmaktadır. Üç boyutlu hareket yakalama sistemi ile bireyler vücut hareketleri ile Kinect'e özel uygulanmış oyunları kontrol edebilmektedir.

Çalışmamızdaki müdahale uygulamalarında; Star3dme firmasının Kinect for PC için hazırladığı oyunlardan Jet Run, Boxing Trainer ve Brick Breaker kullanıldı. Jet Run yapay zekaya karşı yapılan yarış oyunudur. Oyuncu, oyun içindeki avatari alt ekstremiteleri sabitken, gövde lateral fleksiyonu aracılığı ile kontrol eder. Boxing Trainer oyununda oyuncu 6 farklı yükseklik seviyesinde bulunan hedeflere yeterli kuvvetle yumruk atmayı içeren bir boks oyunudur. Brick Breaker ise oyuncunun tenis topu aracılığı ile karşısında bulunan duvarları vurup puan kazanmaya çalışılan bir oyundur. Bu SG uygulamaları HSP'li bir çocuğun gövde

dengesi, ekstremiteler kontrolü, ağırlık aktarma gibi kaba motor becerileri içermesinden dolayı, çalışmamızda kullanıldı.

Uygulamalar 8 hafta boyunca, haftada 1 kez olmak üzere 30 dk'lık programlarla yapıldı. Ayrıca bütün katılımcılar haftada 1 kez rutin olarak katıldıkları özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerindeki rehabilitasyonlarına devam ettiler. Oyunların hepsi bir seansta en az 1 kere kullanıldı. Uygulama alanının zemini yumuşak material ile kaplanmış durumda olması ile çocukların düşme riskine karşı ortaya çıkabilecek problemleri ortadan kaldırmak hedeflendi ve yine düşme riskini artırmamak için çocukların yorulduğunda dinlenmesini sağlayacak şekilde 5 dakikayı geçmemek koşulu ile mola vermelerine izin verildi.

İstatistiksel Analiz

Verilerin analizinde 'Statistical Package for the Social Sciences 23.0 for Windows (SPSS)' programı kullanıldı. İstatistiksel ölçüm sonucu belirlenen değişkenler ortalama $\pm$ standart sapma şeklinde ($X \pm SS$) olarak ifade edilmiş, sayımla belirlenen değişkenler için yüzde (%) değeri hesaplanmıştır. Müdahalenin etkinliğinin incelenmesi için uygulama öncesi, uygulama ara ölçümü (4.hafta) ve uygulama sonrası (8. Hafta) elde edilen veriler General Linear Model Tekrarlanan Ölçümler Anova testi ile değerlendirildi ve p değeri için Bonferonni düzeltilmesi uygulandı. Çalışmamızda istatistiksel anlamlılık düzeyi %5 olarak kabul edildi.

Bulgular

Çalışmamıza HSP tanısı ile takip edilen yaş ortalaması $10,4 \pm 2,92$ yıl olan 20 çocuk (12 erkek; 8 kız) dahil edildi. Çocukların 11'inin sağ ve 9'ununda sol HSP olduğu bulundu. Kaba motor beceri düzeyleri müdahale öncesi $7,60 \pm 3,16$, müdahalenin 4. Haftasında $10,75 \pm 2,61$, müdahale sonrası (8. haftada) $12,65 \pm 2,47$ olarak bulundu (Tablo 1). Müdahale uygulamaları sonucunda HSP'li çocukların hem 4. hafta hem de 8. hafta sonrasında kaba motor becerilerinde anlamlı fark bulundu ($p < 0,05$). BOMYT-KF alt testlerinden "Koşma Hızı ve Çeviklik" bölümünde 4.haftada; "Denge" alt parametresinde hem 4. haftada hem de 8. haftada; "Bilateral Koordinasyon" alt parametresinde 4. haftada ve "Kuvvet" alt parametresinde ise hem 4.hafta hem de 8.haftada yapılan değerlendirmelerde istatistiksel olarak olumlu yönde gelişmeler olduğu bulundu ($p < 0,05$) (Tablo 2).

Tablo 1. Bruininks - Oseretsky Motor Yeterlilik Test- Kısa Formu sonuçları

BOTMY-KS alt parametreleri	Müdahale Öncesi	Müdahalenin 4. haftası	Müdahale sonrası	p
Koşma Hızı ve Çeviklik	2,55 ± 2,32	3,4 ± 1,78	3,6 ± 1,53	0,001*
Denge	3,3 ± 1,80	4,75 ± 1,20	5,9 ± 1,2	0,001*
Bilateral	0,8 ± 0,69	1,2 ± 0,76	1,4 ± 0,82	0,001*
Koordinasyon				
Kuvvet	0,95 ± 0,68	1,4 ± 0,59	1,75 ± 0,71	0,001*
Toplam	7,60 ± 3,16	10,75 ± 2,61	12,65 ± 2,47	0,001*

BOTMY-KS: Bruininks - Oseretsky Motor Yeterlilik Test- Kısa Formu, *p<0,05

Tablo 2. Bruininks - Oseretsky Motor Yeterlilik Test- Kısa Formu Müdahale Değişimlerinin Karşılaştırılması

BOTMY-KS alt parametreleri	1-2 karşılaştırma p	1-3 karşılaştırma p	2-3 karşılaştırma p
Koşma Hızı ve Çeviklik	0,002*	0,001*	0,311
Denge	0,0001*	0,0001*	0,0001*
Bilateral	0,006*	0,003*	0,09
Koordinasyon			
Kuvvet	0,01*	0,001*	0,014*
Toplam	0,0001*	0,0001*	0,0001*

1: Müdahale öncesi değerlendirme, 2: Müdahalenin 4. Haftası değerlendirme, 3: Müdahale sonrası değerlendirme, p: Bonferroni düzeltmesi ile istatistiksel anlamlılık düzeyi, *p<0,05

Tartışma ve Sonuç

Çalışmamızda HSP'li çocuklara uygulanan sanal gerçeklik müdahalesi sonrası kaba motor beceri düzeylerinin arttığı bulundu. HSP tanısı ise takip edilen bir çocuğun motor becerilerinin artırılması için haftada 1 kez yapılan 30 dakikalık sanal gerçeklik yaklaşımının 4 hafta süre ile uygulanmasının çocuklarda değişim sağladığı ve aynı müdahalenin 8 hafta boyunca uygulanması sonucunda ise gelişimin devam ettiği çalışmamızda gösterildi.

SP'li çocuklarda kaba motor becerilerini geliştirmek için aktif video oyunlarının kullanımının kanıtı, Nintendo Wii ve WiiFit için, oyunla etkileşimin elle kontrol edilen bir kumanda veya bir kuvvet platformu üzerinden yapıldığı sistemler için gösterilmiştir (Jelsma, Pronk, Ferguson ve diğ., 2013; Levac, McCormick, Levin ve diğ., 2018). Bütün vücudun hareketini içeren Microsoft'un Xbox360 Kinect hareket yakalama sensör oyunlarının

rehabilitasyon alanındaki kullanımını ve literatürdeki yeri her geçen gün artmaktadır (Levac ve diğ., 2018). SP'li çocuklarda yapılan çalışmalarda, üst ekstremité fonksiyonu, yürüme dayanıklılığı ve koşma gibi kaba motor becerilerde gelişme olduğunu gösterilmiştir (Chang, Han, ve Tsai, 2013; Cho, Hwang, Hwang ve diğ., 2016; Rathinam, Mohan, Peirson ve diğ., 2018). Çalışmamızda HSP'li çocuklara 8 hafta boyunca uygulanan sanal gerçeklik yaklaşımlarının, 4. haftasında kaba motor becerilerde gelişme olduğu, 8. haftada da elde edilen gelişimin devam ettiği görüldü. Bu sonuçlar ışığında çalışmamız literatürdeki sonuçları destekler niteliktedir.

Levac ve arkadaşları 5 SP'li çocuğa uyguladıkları 6 haftalık sanal gerçeklik uygulamalarının sonucunda kaba motor fonksiyon seviyesinde olumlu yönde gelişme olduğunu belirtmişlerdir (Levac ve diğ., 2018). Gagliardi ve arkadaşları ise sanal gerçeklik uygulamalarının 6 metre yürüme testi, yürüme endüransı ve yürüme hızı üzerine olumlu değişimler ortaya çıkardığını belirtmişlerdir (Gagliardi, Turconi, Biffi ve diğ., 2018). Çalışmamızda HSP'li çocukların “Koşma Hızı ve Çeviklik” becerilerinde anlamlı artış bulundu. Rehabilitasyon sırasında kullanılan oyunların çocukların ayakta durma, ayakta farklı pozisyonlarda ağırlık aktarma, diz fleksiyon-ekstansiyonu gibi becerileri kullanması nedeniyle çocukların gelişme gösterdiği düşünülmektedir. Bu sonuç doğrultusunda SP'li çocukların koşma hızı ve çeviklik gibi kaba motor becerilerinde kazanım sağlanması için, SG uygulamasının rehabilitasyon yaklaşımları içerisinde kullanımını önermekteyiz.

Literatürde SG uygulamalarının denge üstüne etkisini araştıran birçok çalışma olmakla birlikte, Wii, Wii-Fit, Playstation Eye-toy ve Kinect gibi uygulamaların SP'li çocukların denge becerilerini geliştirdiğini göstermiştir (Jelsma ve diğ., 2013; Rand, Kizony, ve Weiss, 2008; Sharan, Ajeesh, Rameshkumar ve diğ., 2012). Çalışmamızda yapılan SG uygulamasının da SP'li çocukların denge becerilerini geliştirdiği görüldü. Elde ettiğimiz bulgular ışığında, en az 4 haftalık SG uygulaması ile HSP'li çocukların denge becerilerini olumlu yönde geliştirebileceğini düşünmekteyiz. Klinik olarak daha fazla gelişimin gerektiği durumlarda ise terapistlerin 8 haftalık uygulamaları tercih etmesini çalışmanın sonuçları doğrultusunda önerilmektedir.

Çalışmamızda 4 haftalık SG uygulamasının bilateral motor koordinasyonu geliştirdiği ve bu gelişimin 8 haftalık programın sonuna kadar korunduğu; aynı uygulamaların alt ekstremité kuvvetini 4 haftada geliştirdiği ve 8 hafta boyunca da geliştirmeye devam ettiği bulundu. Çalışmamızda kullanılan oyunların içindeki görevlerin yapılabilmesi için çocuklarda üst ekstremité koordine hareketlerini ve alt ekstremité hareketlerinden kalça ve diz fleksiyonu-

ekstansiyonunu içermesinin özellikle denge, bilateral motor koordinasyon ve kuvveti geliştirdiği düşünülmektedir. Literatürde SG uygulamalarının SP'li çocukların hem üst hem de alt ekstremitelerde bilateral motor koordinasyonu ve kuvveti üzerine etkisini araştıran çalışmalara rastlanılmamıştır. Elde ettiğimiz bu bulgular, literatüre yeni bilgiler sunmakta ve bu bulgular ışığında planlanacak yeni araştırmalara da yön vereceği düşünülmektedir.

HSP'li çocuklarda kaba motor beceri değerlendirilmesi sırasında motor beceriyi düzeyini etkileyebilecek olan spastisite ve alt ekstremitelerde kas kuvvetinin incelenmemiş olmasının, örneklem büyüklüğü için ön analiz yapılmamasının çalışmamızın limitasyonu olduğunu düşünmekteyiz.

Sonuç olarak, HSP'li çocuklarda en az dört haftalık SG müdahalesi ile tedavi programlarının geliştirilmesinin, koşma, denge, bilateral koordinasyon ve kuvvet gibi kaba motor beceri düzeylerini artırabilir. HSP çocukların rehabilitasyon uygulamalarında SG uygulamalarının daha yaygın olarak kullanılması ile çocukların motor becerilerinde önemli kazanımlar sağlayacağını düşünmekteyiz.

Finansal Destek

Çalışma için herhangi bir finansal destek sağlanmamıştır.

Çıkar Çatışması

Yazarlar arasında herhangi bir çıkar çatışması yoktur

Kaynakça

- Anttila, H., Autti-Rämö, I., Suoranta, J., Mäkelä, M., ve Malmivaara, A. (2008). Effectiveness of physical therapy interventions for children with cerebral palsy: a systematic review. *BMC pediatrics*, 8(1), 14.
- Aran, O. T., Köse, B., Akel, B. S., ve Öksüz, Ç. (2014). Ataksili Bir Bireyde Sanal Gerçeklik Temelli Rehabilitasyon Uygulamasının Etkinliği-Olgu Raporu. *Ergoterapi ve Rehabilitasyon Dergisi*, 2(3), 159-164.
- Aran, O. T., Şahin, S., Torpil, B., Demirok, T., ve Kayıhan, H. I. (2017). Virtual Reality and Occupational Therapy *Occupational Therapy-Occupation Focused Holistic Practice in Rehabilitation*: InTech.
- Bailes, A. F., Gannotti, M., Bellows, D. M., Shusterman, M., Lyman, J., ve Horn, S. D. (2018). Caregiver knowledge and preferences for gross motor function information in cerebral palsy. *Developmental Medicine & Child Neurology*.
- Bryanton, C., Bosse, J., Brien, M., Mclean, J., McCormick, A., ve Sveistrup, H. (2006). Feasibility, motivation, and selective motor control: virtual reality compared to conventional home exercise in children with cerebral palsy. *Cyberpsychology & behavior*, 9(2), 123-128.
- Chang, Y.-J., Han, W.-Y., ve Tsai, Y.-C. (2013). A Kinect-based upper limb rehabilitation system to assist people with cerebral palsy. *Research in developmental disabilities*, 34(11), 3654-3659.
- Cho, C., Hwang, W., Hwang, S., ve Chung, Y. (2016). Treadmill training with virtual reality improves gait, balance, and muscle strength in children with cerebral palsy. *The Tohoku journal of experimental medicine*, 238(3), 213-218.
- Erdoğanoglu, Y., ve Günel, Y. (2010). Serebral paralizili çocukların motor ve fonksiyonel seviyeleri ile sağlıkla ilgili yaşam kaliteleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Toplum Hekimliği Bülteni*, 26(3), 13-18.
- Gagliardi, C., Turconi, A. C., Biffi, E., Maghini, C., Marelli, A., Cesareo, A., ve diğ. . (2018). Immersive virtual reality to improve walking abilities in cerebral palsy: a pilot study. *Annals of biomedical engineering*, 1-9.
- Galli, M., Cimolin, V., Rigoldi, C., Tenore, N., ve Albertini, G. (2010). Gait patterns in hemiplegic children with cerebral palsy: comparison of right and left hemiplegia. *Research in developmental disabilities*, 31(6), 1340-1345.
- Holden, S. H., ve Fletcher, P. D. (2005). The virtual value chain and e-government partnership: non-monetary agreements in the IRS e-file program. *International Journal of Public Administration*, 28(7-8), 643-664.
- Jelsma, J., Pronk, M., Ferguson, G., ve Jelsma-Smit, D. (2013). The effect of the Nintendo Wii Fit on balance control and gross motor function of children with spastic hemiplegic cerebral palsy. *Developmental neurorehabilitation*, 16(1), 27-37.
- Köse, B. (2018). Bruininks-Oseretsky Motor Yeterlik Testi 2 Kısa Formunun Türkçe Uyarlaması ve Özgül Öğrenme Güçlüğü Olan Çocuklarda Geçerlilik ve Güvenilirliği.
- Levac, D., McCormick, A., Levin, M. F., Brien, M., Mills, R., Miller, E., ve diğ. . (2018). Active video gaming for children with cerebral palsy: Does a clinic-based virtual reality component offer an additive benefit? A pilot study. *Physical & occupational therapy in pediatrics*, 38(1), 74-87.
- Loureiro, R., Amirabdollahian, F., Coote, S., Stokes, E., ve Harwin, W. (2001). *Using haptics technology to deliver motivational therapies in stroke patients: Concepts and initial pilot studies*. Paper presented at the Proceedings of EuroHaptics.
- Lucas, B. R., Latimer, J., Doney, R., Ferreira, M. L., Adams, R., Hawkes, G., ve diğ. . (2013). The Bruininks-Oseretsky test of motor proficiency-short form is reliable in children living in remote Australian aboriginal communities. *BMC pediatrics*, 13(1), 135.
- Mayston, M. (2002). 10 Physiotherapy Management In Cerebral Palsy: An Update On Treatment Approaches. *Clinics in Developmental Medicine*(161), 147-160.
- Mülazımoğlu Ballı, Ö. (2006). Bruininks-Oseretsky Motor Yeterlik Testinin Geçerlik, Güvenirlik Çalışması Ve Beş-Altı Yaş Grubu Çocuklara Uygulanan Cimnastik Eğitim Programının Motor Gelişime Etkisinin İncelenmesi. Yayınlanmamış doktora tezi. Ankara: Ankara Üniversitesi. *Fen Bilimleri Enstitüsü*.

- Oskoui, M., Coutinho, F., Dykeman, J., Jetté, N., ve Pringsheim, T. (2013). An update on the prevalence of cerebral palsy: a systematic review and meta-analysis. *Developmental Medicine & Child Neurology*, 55(6), 509-519.
- Rand, D., Kizony, R., ve Weiss, P. T. L. (2008). The Sony PlayStation II EyeToy: low-cost virtual reality for use in rehabilitation. *Journal of neurologic physical therapy*, 32(4), 155-163.
- Rathinam, C., Mohan, V., Peirson, J., Skinner, J., Nethaji, K. S., ve Kuhn, I. (2018). Effectiveness of virtual reality in the treatment of hand function in children with cerebral palsy: A systematic review. *Journal of Hand Therapy*.
- Riener, R., ve Harders, M. (2012). Virtual reality for rehabilitation *Virtual Reality in Medicine* (pp. 161-180): Springer.
- Riva, G., Bolzoni, M., Carella, F., Galimberti, C., Griffin, M., Lewis, C., ve diğ. . (1997). Virtual reality environments for psycho-neuro-physiological assessment and rehabilitation. *Studies in health technology and informatics*, 39, 34-45.
- Rose, T., Nam, C. S., ve Chen, K. B. (2018). Immersion of virtual reality for rehabilitation-Review. *Applied ergonomics*, 69, 153-161.
- Serdaroğlu, A., Cansu, A., Özkan, S., ve Tezcan, S. (2006). Prevalence of cerebral palsy in Turkish children between the ages of 2 and 16 years. *Developmental medicine and child neurology*, 48(6), 413-416.
- Sharan, D., Ajeesh, P., Rameshkumar, R., Mathankumar, M., Paulina, R. J., ve Manjula, M. (2012). Virtual reality based therapy for post operative rehabilitation of children with cerebral palsy. *Work*, 41(Supplement 1), 3612-3615.
- Steuer, J. (1992). Defining virtual reality: Dimensions determining telepresence. *Journal of communication*, 42(4), 73-93.
- Wright, F. V., Lam, C. Y., Mistry, B., ve Walker, J. (2018). Evaluation of the reliability of the Challenge when used to measure advanced motor skills of children with cerebral palsy. *Physical & occupational therapy in pediatrics*, 38(4), 382-394.
- Wuang, Y.-P., ve Su, C.-Y. (2009). Reliability and responsiveness of the Bruininks–Oseretsky Test of Motor Proficiency-in children with intellectual disability. *Research in Developmental Disabilities*, 30(5), 847-855.
- Zhang, Z. (2012). Microsoft kinect sensor and its effect. *IEEE multimedia*, 19(2), 4-10.

Derleme

Otizm Spektrum Bozukluğu ve Endokrin Bozucular

Otizm Spektrum Bozukluğunda Endokrin Bozucuların Rolü Var mıdır?

Azad İlhan ¹, Aylin Ayaz ¹

¹ Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü

Özet

İnsan sağlığı ve neslinin devamı metabolizma, büyüme-gelişme, zihinsel işlevler, bağışıklık sistemi ve üreme için yaşamsal rolü bulunan hormon ve benzeri sinyal taşıyıcı maddelerin kusursuz çalışmasına bağlıdır. Bebekler ve küçük çocuklar yetişkinlere oranla besinlerdeki kirleticilere daha duyarlıdır. Bebeklik ve erken çocukluk döneminde endokrin bozuculara maruz kalmak, çocukluk çağı hastalıklarının gelişimi açısından önemlidir. Otizm spektrum bozukluğu (OSB) yaşam boyu devam eden ve genellikle tahrip edici etkisi olan, hem bu hastalığa sahip bireyi hem de tüm ailesini önemli düzeyde etkileyen bir durumdur. OSB'ye neden olan faktörler kesin olarak bilinmemekle birlikte genetik temelli olduğu bildirilmiştir. Çevresel faktörlerin de OSB'ye neden olabileceği düşünülmektedir. Özellikle bisfenol A (BPA), kurşun ve civa maruziyetinin OSB riskinin artışı ile ilişkili olabileceği bildirilmiştir. Tiroid hormon fonksiyonunun ve nöral ağların yapımında önemli rolü olan GABAerjik sinyalin bozulması gözlemlenen ilişkiler için muhtemel mekanizmalar olarak ön plana çıkmaktadır. Hem genetik faktörlerin hem de çevresel faktörlerin etkileri üzerine çok sayıda araştırma yapılmaktadır. Son dönemde yapılan çalışmalarda, hamile kadınların vücut sıvılarının (idrar, serum) endokrin bozucu madde içerikleri ile ölçülen kimyasalların prenatal vücut yüküne ve bunların çocuklara olan etkisi ve OSB ile ilişkisine bakılmaktadır. Endokrin bozucuların OSB ile ilişkisi üzerine çalışmalar olmasına rağmen bu konuda daha fazla çalışmaya gerek duyulmaktadır. Bu derleme yazıda OSB ve endokrin bozucular arasındaki olası ilişkinin güncel çalışma sonuçlarına göre değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Anahtar kelimeler: Endokrin bozucular, otizm spektrum bozukluğu, endojen hormonlar

Sorumlu Yazar: Azad İlhan, Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü, +90 312 305 10 94/195, azadilhan@hacettepe.edu.tr

Gönderim Tarihi: 3 Mayıs, 2018

Kabul Tarihi: 31 Ocak, 2019

Basım Tarihi: 24 Şubat, 2019

Review

Autism Spectrum Disorder and Endocrine Disruptors.

Is There the Role of Endocrine Disruptors in Autism Spectrum Disorder?

Azad İlhan ¹, Aylin Ayaz ¹

¹Hacettepe University, Faculty of Health Sciences

Abstract

The maintenance of human health and generation depends on the perfect functioning of hormones and similar signal carrier substances, which are vital for metabolism, growth-development, mental functions, immune system and reproduction. Infants and young children are more sensitive to contaminants in food than adults. Exposure to endocrine disruptors in infancy and early childhood is important for the development of childhood diseases. Autism spectrum disorder (ASD) is a condition that affects both the individual with the disorder and his or her entire family, and has a life-long and often destructive effect. The factors that cause ASD are not definitively known, but there are findings that it is genetically based. Environmental factors may also lead to ASD. Especially, bisphenol A (BPA), lead and mercury exposure have been reported to be associated with increased risk of ASD. Impairment of the GABAergic signal, which has an important role in the production of neural networks, and thyroid hormone function is considered as possible mechanisms for the observed relationships. A large number of research has been carried out on the effects of both genetic and environmental factors. In recent studies, pregnant women's body fluids (urine, serum) endocrine disruptive substance content and the prenatal body load of chemicals measured and the effects of these on children and their relationship to ASD are examined. Although there are studies on the relationship of endocrine disruptors with ASD, more studies are needed on this subject. In this review, it was aimed to evaluate the possible relationship between ASD and endocrine disruptors according to current study results.

Keywords: Endocrine disruptors, autism spectrum disorder, endogenous hormones

---

Corresponding Author: Azad İlhan, Hacettepe University, Faculty of Health Sciences Department of Nutrition and Dietetics, +90 312 305 10 94/195, azadilhan@hacettepe.edu.tr

Date of Submission: 3rd May 2018

Date of Acceptance: 31st January 2019

Pub. Date: 24th of March, 2019

Giriş

Endokrin bozucular, endokrin sistemin işlevini değiştirerek organizmada ve doğacak nesillerde olumsuz sağlık etkilerine neden olan ekzojen madde veya madde karışımları olarak tanımlanmıştır (Bergman et al., 2013). İlk olarak 1962 yılında Rachel Carson tarafından endokrin bozucuların insan ve hayvan sağlığı üzerine etkileri bildirilmiştir (Langston, 2012). Son yıllarda endokrin sistem ile etkileşime girme potansiyeline sahip kimyasallara maruziyet sonucunda oluşabilecek potansiyel olumsuz etkileri konusunda endişeler tüm dünyada artış göstermiştir (Damstra, Barlow, Bergman, Kavlock, & Van Der Kraak, 2002). Bu maddeler etkilerini toksikokinetik (maruziyet, doz, biyolojik etkin doz) ve toksikodinamik (moleküler ve hücreyel olaylar, organ ve doku değişimleri) olarak göstermektedir (Kortenkamp et al., 2011). Endokrin bozucuların kanser türleri, nörolojik hastalıklar, metabolik sendrom, obezite, tip 1 diyabet, tip 2 diyabet, tiroid fonksiyonu ve üreme sağlığı ile ilişkili olduğu rapor edilmiştir (Bergman et al., 2013). Doğal hormonları taklit eden veya onların hücredeki ve organizmadaki fonksiyonlarına ve/veya homeostazlarına antagonist etki gösteren bu maddelere çevresel, tarımsal, endüstriyel, beslenme ve kullanılan ilaçlar yoluyla maruz kalınabilmektedir. Genellikle yağ dokusunda biriken endokrin bozucular, prenatal dönemde plasenta yoluyla ve doğum sonrası bebeğe anne sütüyle geçebilmektedir (Grandjean & Jensen, 2004).

Otizm spektrum bozukluğu (OSB), tekrar eden davranışlar ve sınırlı dikkatin yanı sıra bazı sosyal fonksiyon ve iletişim alanlarında bozulma ile karakterize kompleks nöro gelişim bozukluğu olarak tanımlanmaktadır (American Psychiatric Association, 2013). Endokrin bozuculara maruziyetin otizm ve dikkat eksikliği hiperaktivite bozukluğu gibi nöro gelişimsel hastalık riskini arttırdığı düşünülmektedir (de Cock, Maas, & van de Bor, 2012). Bu derleme yazıda OSB ve endokrin bozucular arasındaki olası ilişkinin güncel çalışma sonuçlarına göre değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Endokrin Bozucuların Sınıflandırılması

Endokrin bozucuların farklı sınıflandırma yöntemleri bulunmaktadır. Bu maddeler doğal endokrin bozucular, sentetik olarak üretilen hormonlar ve insan yapımı kimyasallar olarak sınıflanabildiği gibi (Çetinkaya, 2009) yarılanma sürelerine göre; kısa ömürlü (yarılanma süresi < 1 yıl) ve uzun ömürlü (yarılanma süresi > 1 yıl) olarak da sınıflanabilmektedir (Moosa, Shu, Sarachana, & Hu, 2017). Günümüzde yaygın olarak kullanılan endokrin bozucular ve buldukları yerler, yarılanma sürelerine göre sınıflandırılmıştır (Tablo 1). Yarılanma ömrü kısa olan endokrin bozucular genellikle suda çözünüp idrardaki düzeyi değerlendirilirken,

yarılanma ömrü uzun olanlar ise yağda çözünür ve serumdaki düzeyine göre değerlendirilir (Moosa et al., 2017).

Tablo 1. Yaygın olarak kullanılan endokrin bozucular ve buldukları yerler (Moosa et al., 2017).

Kısa ömürlü endokrin bozucular (yarılanma süresi<1 yıl)	Bulunduğu yer
Atrazin	Bitki öldürücüler
Bisfenol A (BPA)	Plastikler, alışveriş fişleri, diş dolguları
Dietilstilbestrol (DES)	Düşük önleyici ilaçlar
Etinil östradiol	Doğum kontrol ilaçları
Genistein (ve diğer fitoöstrojenler)	Soya ve diğer bitkisel ürünler
Fitalatlar	Oyuncaklar, kozmetik ürünleri, oda spreyi, yer kaplama malzemeleri, kişisel bakım ürünleri
Triklozan	Antibakteriyal sabunlar, diş pastaları, deterjanlar, kişisel bakım ve temizlik ürünleri, tıbbi temizleme solüsyonları
Valproik asit (VPA)	Epilepsi, bipolar bozukluk ve majör depresyon ilaçları
Vinklozolin	Pestisitler
Uzun ömürlü endokrin bozucular (yarılanma süresi>1 yıl)	
Organoklor	Pestisitler
Perflorooktanoik asit (PFOA)	Alev geciktirici, sürfaktan, yapışmaz pişirme kapları
Perflorooktan sülfonik asit (PFOS)	Alev geciktirici, sürfaktan, leke çıkarıcılar
Poliklorlu bifeniller (PCBs)	Soğutma malzemeleri, yağlayıcı maddeler
Polibromine difenil eterler (PBDEs)	Alev geciktirici, tekstil ürünleri
Polisiklik aromatik hidrokarbonlar (PAHs)	Kömür, tütün ürünleri, egzoz gazları, kanalizasyon suları
Dikloro difenil trikloroethan (DDT)	Pestisitler

Toplumda seyrek görülen nöro gelişim bozukluğu hastalıklarında 1970’li yıllardan itibaren önemli artış olduğu belirlenmiştir. Örneğin otizm prevalansı 1970’lerde 10000’de 4-5 arasında iken, günümüzde 68 çocuktan 1’inin OSB’den etkilendiği düşünülmektedir (Bergman et al., 2013; Christensen et al., 2016). Farkındalık düzeyinin artmasının ve tanı kriterlerinin değişmesinin tanı prevalansındaki hızlı artışa katkı sağladığı düşünülmektedir. (Hertz-Picciotto & Delwiche, 2009). Görülme sıklığı erkeklerde 4 kat daha fazla olup, bu durum artmış fetal testosteron seviyelerinin OSB için risk faktörü olabileceğini düşündürmektedir (Simon Baron-Cohen, Knickmeyer, & Belmonte, 2005).

Bailey ve arkadaşları (Bailey et al., 2009) otizmin tanısı ile ilgili olarak tek yumurta ikizleri ve kardeşler arasında yaptıkları çalışmada, genetik yatkınlığın bu hastalığa önemli ölçüde etki ettiğini göstermiş olmasına rağmen; genetik etmenlerin tek başına hastalığın tüm patogenezi ve çeşitliliğini açıklamadığını belirtmiştir. (Moosa et al., 2017). Yapılan çalışmalarda OSB'ye genetik yatkınlığın tek yumurta ikizlerinde çift yumurta ikizlerine göre daha yüksek olduğu belirlenmesine rağmen penetransı henüz net değildir. Hastalığın etiolojisinde ve/veya patogenezi çevresel faktörlerin önemli rol oynayabileceği düşünülmektedir (Hallmayer et al., 2011; Tordjman et al., 2014).

Endokrin Bozucuların Endojen Hormonlar Üzerine Etkisi

Endokrin bozucu kimyasallar insanlarda serum endojen hormon düzeylerini değiştirebilmektedir. Endokrin bozucuların bu hormonlar üzerindeki etkilerinden bağımsız veya dolaylı yoldan ilişkili olarak nörotoksik etkiler gösterdiği belirtilmiştir. Örneğin bu kimyasallar davranış, biliş, hafıza ve öğrenmenin gerçekleşmesinde anahtar rol oynayan bazı nörotransmitterlerin (dopamin, serotonin, norepinefrin ve glutamat gibi) sentezlerini, salınımlarını ve taşınmalarını bozarak olumsuz etki göstermektedir (De Luca, 2016).

Hamile kadınlarda birden fazla fetalat türüne maruziyetin azalan tiroid hormonu ve progesteron seviyeleri ile ilişkili olduğu bildirilmiştir (Johns et al., 2015). Hamilelik sırasında endokrin bozuculara maternal maruziyetin çocukta hormonal değişikliklerle ilişkili olduğu belirtilmiştir. Yapılan bir çalışmada, alev geciktirici heksabromodifenil etere (BDE-153) maternal maruziyetin erkek çocuklarda 12 yaşında folikül uyarıcı hormon seviyelerinde %22.2, lüteinleştirici hormon seviyelerinde %96.6 ve testosteron seviyelerinde %92.4 artış ile ilişkili bulunmuştur (Eskenazi et al., 2017). Chevrier ve arkadaşlarının yaptıkları çalışmada ise, hamile kadınlarda BPA maruziyetinin azalan tiroksin (T4) ve erkek çocuklarda azalan tiroid uyarıcı hormon (TSH) seviyeleri ile ilişkili olduğu belirlenirken, kız çocuklarda ilişki saptanmamıştır (Chevrier et al., 2013). Yapılmış bir hayvan çalışmasında insan amniyotik sıvısında yaygın olarak tespit edilen 15 kimyasalın yavru hayvanlarda; tiroid hormonuna bağlı transkripsiyon ve gen ekspresyonunda, beyindeki nöron ve glia gelişiminde ve davranışsal bozukluklara neden olduğu gösterilmiştir (Fini et al., 2017). Endokrin bozucular; normal hormon sinyalizasyonu ile hormon homeostazını, steroid hormonlara agonist ve antagonist etki göstererek, steroid metabolizmasındaki önemli enzimlerin aktivite ve ekspresyonlarını düzenleyerek etkilemektedir. Yaklaşık olarak 800 kimyasalın endokrin sistem fonksiyonunu etkileme özelliği olabileceği düşünülmektedir. Endokrin bozucu kimyasallar ticari, tarımsal, endüstriyel veya

farmasötik uygulamalarda kullanılmaktadır ve günlük hayatta kullanılan plastik, mobilya, böcek ilacı, kozmetik ürünler, ilaçlar gibi çok sayıda ürüne dahil edilir. Endokrin bozuculara maruziyet birçok kaynak tarafından hava, besin, su ve dış çevre aracılığıyla meydana gelebilir (Bauset et al., 2018). Ayrıca OSB gibi nöro gelişim bozukluğu görülen hastalıklarda maruziyetin zamanı da önemlidir. Birçok epidemiyolojik çalışmada gelişimle ilgili kritik dönemler olan prenatal ve yaşamın ilk yıllarındaki maruziyete odaklanmaktadır (Braun et al., 2017; Vrijheid et al., 2016).

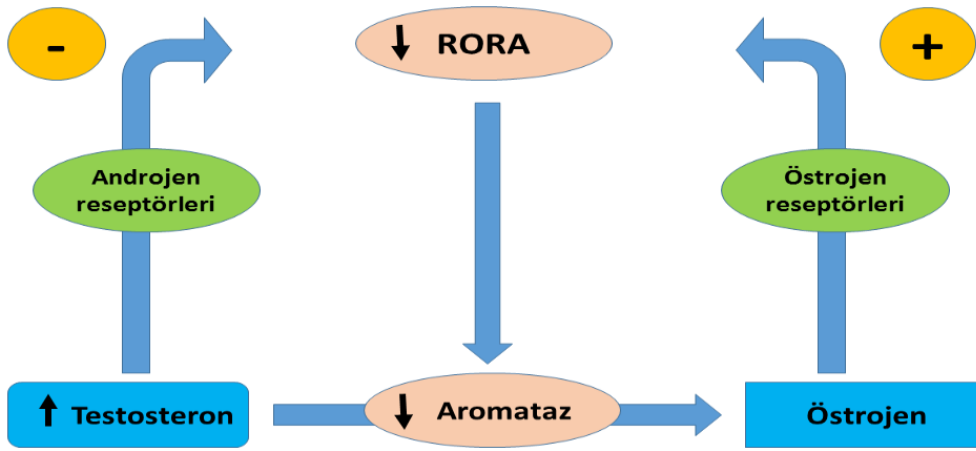
Cinsiyet Hormonları ve Otizm Spektrum Bozukluğu Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Otizm Spektrum Bozukluğu (OSB), kadınlara oranla erkeklerde yaklaşık olarak 4.5 kat daha fazla görülmektedir (Christensen et al., 2016). Erkeklerde daha fazla görülüyor olmasının cinsiyet hormonları ile ilişkili olduğu ve prenatal yüksek androjen maruziyetinin bu durumun olası nedeni olduğu düşünülmektedir. Bu durum 'extreme male brain' veya aşırı erkek beyni kuramı olarak nitelendirilmektedir (Simon Baron-Cohen et al., 2005). Aşırı erkek beyni kuramını destekleyici bir husus olarak, maruziyetin görüldüğü çocukta amniyotik sıvıdaki artmış testosteron seviyelerinin zayıf sosyal ilişkiler ve kısıtlanmış davranış gelişimi ile ilişkili olduğu belirtilmiştir (Knickmeyer, Baron-Cohen, Raggatt, & Taylor, 2005). Ayrıca artmış fetal testosteron seviyelerinin 12 aya kadar azalan göz teması sıklığı, 18 aydan 24 aya kadar azalan kelime hazinesi gibi OSB özellikleri ile ilişkili bulunmuştur (Moosa et al., 2017). Fakat son dönemde göbek kordonu kanındaki androjen seviyeleri ile OSB'ye sahip kardeşi olan bebeklerin fenotiplerinin incelendiği çalışmada bu doğrudan ilişki belirlenememiştir (Park et al., 2017).

Nguyen ve arkadaşları 2010 yılında otizm ile ilişkili olan retinoik asit ile bağlantılı orphan reseptör-alfa'yı (RORA) tanımlamışlardır (Nguyen, Rauch, Pfeifer, & Hu, 2010). Bu genin OSB görülen bireylerin lenfoblastoid hücre dizisinde ve ölüm sonrası beyin dokusunda ekspresyonunun azaldığı saptanmıştır Sarachana ve arkadaşları ise androjen (özellikle dihidrotestosteron) ve östrojenin (beta östradiol) RORA ekspresyonunu baskıladığını bulmuşlardır (Sarachana, Xu, Wu, & Hu, 2011). Bu durum artmış testosteron seviyelerinin ve OSB'nin erkeklerde daha fazla görülüyor olmasının muhtemel nedeni olarak kabul görmüştür (Moosa et al., 2017). Östradiol RORA ekspresyonunu arttırdığı için kadınlarda yüksek östradiol seviyelerinin RORA yetersizliğinin neden olabileceği olumsuz durumlara karşı koruyucu olduğu düşünülmektedir ve bu durum OSB'nin kadınlarda görülme oranının düşük olmasını

açıklayabilir (Şekil 1). Cinsiyet hormonlarının RORA ekspresyonu üzerine olan bu etkisi OSB'nin görülme oranının cinsiyete göre farklılık göstermesine neden olmaktadır. Yapılan genetik ve fonksiyonel analizlerde RORA'nın 2500'ün üzerinde gen için düzenleyici etkisinin olduğu ve bu genlerden 400'den fazlasının otizm için riskli genler olduğu tespit edilmiştir (Sarachana & Hu, 2013). Sonuç olarak hormonlar veya hormon benzeri maddelerin (endokrin bozucular gibi) RORA ekspresyonunu bozması, otizm patogenezinde rol oynayan genlerin transkripsiyonel regülasyonunun bozulmasına neden olabileceği bildirilmiştir (Hu, 2012).

Şekil 1. Otizm spektrum bozukluğunda RORA ve cinsiyet hormonları (Hu, 2012).

Testosteron ve östradiol dışındaki diğer steroid hormonların da OSB ile ilişkili olabileceği düşünülmektedir. Hamile kadınların amniyotik sıvılarında yapılan ölçümlerde progesteron, 17 α -hidroksi-progesteron, androstenedion ve kortizol seviyelerinin OSB ile ilişkili olduğu bulunmuştur. Bu bulgular yüksek fetal steroidjenik aktivitenin OSB ile ilişkili olduğunu göstermektedir (S. Baron-Cohen et al., 2015). Ayrıca erkek çocuklarında endokrin bozucuların hedeflerinden biri olan ve beyin gelişimi için önemli bir unsur olan tiroid uyarıcı hormon seviyelerinin düşmesinin OSB ile ilişkili olduğu düşünülmektedir (Moosa et al., 2017).

Endokrin Bozucuların Nöro Gelişim ve Otizm Spektrum Bozukluğuna Etkisi

Cinsiyet hormonlarının beyin gelişimindeki öneminden dolayı endokrin bozuculara prenatal ve perinatal maruziyetlerin, normal hormonal sinyal yollarını bozarak veya disregüle ederek kalıcı nörolojik ve davranışsal etkiler yaratıp OSB riskini artırabileceği ileri sürülmüştür (Rebuli & Patisaul, 2016). Son dönemde yapılan çalışmalarda, hamile kadınların vücut

sıvılarında (idrara, serum) ölçülen endokrin bozucu kimyasalların prenatal vücut yüküne ve bunların çocuklara olan etkisi ile OSB ilişkisine bakılmaktadır (Cheslack-Postava et al., 2013; Lyall et al., 2017; Miodovnik et al., 2011; Windham et al., 2006). Finlandiya’da yapılan ve 150 bireyin (75 OSB, 75 kontrol grubu) katıldığı bir vaka-kontrol çalışmasında kalıcı organik kirleticilere (PCBs ve DDT gibi) maruziyet ile serumdaki düzeyleri ve OSB tanısı alma durumları arasındaki ilişkiye bakılmıştır. Çalışmanın sonunda endokrin bozuculara maruziyet ile OSB tanısı alma arasında anlamlı ilişki saptanmamıştır (Cheslack-Postava et al., 2013). Liew ve arkadaşlarının (Liew et al., 2015) yapmış oldukları vaka-kontrol çalışmasında, kalıcı endokrin bozucular olan perfloroalkil maddelere (PFOS ve PFOA) prenatal maruziyetin OSB ile ilişkili olmadığı bulunmuştur. Miodovnik ve arkadaşları (Miodovnik et al., 2011) 3.trimesterde bulunan hamile kadınların idrarında 10 fetal metaboliti ve BPA konsantrasyonlarını incelemiştir. Çalışmanın sonucunda prenatal fetal maruziyeti çocukluk çağı sosyal bozulma ile ilişkili bulunmuşken, BPA maruziyetiyle ilişki saptanmamıştır. Yapılan başka bir çalışmada, 25 çevresel kirleticiye maruziyetin OSB gelişimi üzerine etkisi incelenmiştir. Metilen klorür, trikloretilen, vinil klorür, kadmiyum, civa ve nikel maruziyetinin OSB gelişim riski ile ilişkili olduğu gösterilmiştir (Windham, Zhang, Gunier, Croen, & Grether, 2006). Endokrin bozucuların insan gelişimi üzerindeki toksik etkileri için en savunmasız ve kritik dönemler embriyonik ve fetal süreçlerdir. Plasenta, fetal gelişim sırasında endokrin bozuculara karşı etkili bir bariyer görevi göremez. Embriyonik yaşamın yaklaşık ilk 5 haftasında anneden fetüse geçişler meydana gelebilir (Bauset et al., 2018). Fitalatlar anti-androjenik veya zayıf androjenik aktiviteye sahipken BPA zayıf östrojen olarak hareket eder. Her iki bileşen de tiroid hormon regülasyonunu olumsuz yönde etkiler (Crofton, 2008; Boas et al., 2010).

Fetüs gelişimi sırasındaki gen-çevre etkileşimleri erken dönem epigenetik değişikliklere yol açıp beyindeki gen ekspresyonlarını etkiler ve doğum öncesi meydana gelen çevresel maruziyetler OSB gelişimiyle ilişkili muhtemel riskler arasındadır. Epigenetik değişiklikler (DNA dizisinde değişiklik olmadan DNA transkripsiyonunun değişmesi) gen regülasyonunu etkilemektedir. Gen ekspresyonundaki bu değişiklikler çevresel faktörlerden de (yetersiz beslenme, endokrin bozucular, hava kirliliği, ilaçlar vs.) kaynaklanmaktadır (Bauset et al., 2018; Siniscalco, Cirillo, Bradstreet, & Antonucci, 2013). İnsanlar üzerinde yapılan bazı çalışmalarda, prenatal dönemde endokrin bozuculara maruziyetin OSB ve otistik davranışlar ile ilişkili olduğu saptanmasına rağmen (Braun et al., 2017; Eskenazi et al., 2017), bu duruma neden olan mekanizma bilinmemektedir. Bu mekanizmayı açıklayabilmek amacıyla hem

hayvan hem de hücre çalışmaları yapılmakta ve endokrin bozucuların genler üzerine etkisi ile bu genlerin otizmin etiyojisi ve patogeneziyle olan ilişkisi incelenmektedir. Wolstenholme ve arkadaşlarının yapmış olduğu hayvan çalışmasında ise gestasyonel BPA maruziyetinin kuşaklar arasında bazı östrojen hormon reseptörlerinin yanı sıra oksitosin ve vazopresin hormonlarının değişikliklerini uyardığı görülmüştür (Wolstenholme et al., 2012). Yapılmış başka bir çalışmada fetal BPA maruziyetinin serum östradiol düzeylerini düşürdüğü, X-kromozom inaktivasyonunda rol alan genleri (Xist ve Tsix) değiştirdiği ve OSB'ye neden olabileceği düşünülen X'e bağlı nöral gelişimle ilişkili Fmr1 ve Nlgn3 gibi genleri baskıladığı saptanmıştır (Kumamoto & Oshio, 2013). Zebra balığı kullanılarak yapılan ve BPA'nın embriyonik maruziyetinin incelendiği bir çalışmada, insanlar için kabul edilebilir maruziyet düzeyinin %0.1'inin bile nörojenezi bozduğu, hiperaktiviteye neden olduğu ve beyindeki aromataz transkripsiyonunu bozduğu bildirilmiştir (Kinch et al., 2015).

Tablo 2. Endokrin Bozucuların Otizm Spektrum Bozukluğu (OSB) Üzerine Etkisini İnceleyen Bazı Çalışmalar

Araştırmacı, yıl	Çalışma örneklemi	Çalışmanın amacı	Yöntem	Sonuç
Mohamed ve ark., 2015 (Mohamed Fel et al., 2015)	2-15 yaş aralığındaki çocuklar (OSB grubu (n=100), kontrol grubu (n=100))	Alüminyum, kurşun ve civa metallerinin düzeylerinin ve olası çevresel risk faktörlerinin incelenmesi	Saç analizi	Saç alüminyum (p=0.0001), kurşun (p=0.023) ve civa düzeyleri (p=0.015) OSB görülen çocuklarda kontrol grubuna göre daha yüksek bulunmuştur.
Alabdali ve ark., 2014 (Alabdali, Al-Ayadhi, & El-Ansary, 2014)	3-12 yaş aralığındaki erkek çocuklar (OSB grubu (n=58), kontrol grubu (n=30))	Kırmızı kan hücrelerindeki kurşun ve civa düzeylerinin incelenmesi	Kırmızı kan hücresi	OSB olan çocuklarda kurşun (p=0.042) ve civa konsantrasyonları (p=0.041) istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur.
Kondolot ve ark., 2016 (Kondolot et al., 2016)	Çocuklar (OSB grubu (n=51, yaş ortalaması=5.6±2.5), kontrol grubu (n=50, yaş ortalaması: 5.8±2.5))	Plazma fitalat ve BPA düzeylerinin değerlendirilmesi	Venöz kan	İki grubun plazma di etil hekzil fitalat, mono fitalat ve BPA konsantrasyonları benzer bulunmuştur (p>0.05).
Shelton ve ark., 2014 (Shelton et al., 2014)	2-5 yaş aralığındaki çocuklar (OSB tanısı almış 486, gelişim bozukluğu olan 168 ve normal gelişime sahip 316 çocuk)	Yerleşim yerlerinin tarım alanlarına (zirai mücadele ilaçlarına) olan uzaklığının hamilelik sırasında OSB gelişimine değerlendirilmesi	Çevresel maruziyet ile ilgili detaylı anket	Gestasyonel pestisit maruziyetinin (özellikle organofosfatlar OR=3.3) OSB ile ilişkili olduğu bulunmuştur.
Domingues ve ark., 2016 (Domingues et al., 2016)	5-12 yaş aralığındaki çocuklar (OSB grubu (n=21), kontrol grubu (n=19))	Piretiroid metaboliti olan 3 peroksi hekzoik asitin (3-PBA) idrardaki ve metaller ile mikroelementlerin saçtaki konsantrasyonlarının OSB ile ilişkisinin değerlendirilmesi	İdrar numunesi ve saç analizi	İdrar örneğindeki 3-PBA'nın (p=0.054) ve saçtaki magnezyumun (p=0.038) OSB olan grubunda istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur.

*OR: Odd ratio

Tablo 2. Endokrin Bozucuların Otizm Spektrum Bozukluğu (OSB) Üzerine Etkisini İnceleyen Bazı Çalışmalar (devamı)

Araştırmacı, yıl	Çalışma örneklemi	Çalışmanın amacı	Yöntem	Sonuç
Stein ve ark., 2015 (Stein, Schluter, Steer, Guo, & Ming, 2015)	Çocuklar (OSB grubu (n=46, yaş ortalaması 10.09±3.7), kontrol grubu (n=52, yaş ortalaması 10.83±4.01)	BPA maruziyetinin OSB ile ilişkili olup olmadığının değerlendirilmesi	İdrar numunesi	İdrar örneğindeki toplam BPA miktarı OSB olan grupta kontrol grubuna göre 3 kat daha yüksek bulunmuştur (p<0.001). Çalışmanın sonucu BPA ile OSB arasında ilişki olduğunu göstermiştir.
Kardas ve ark., 2016 (Kardas et al., 2016)	3-12 yaş aralığındaki çocuklar (OSB grubu (n=48), kontrol grubu (n=41)	Mono fitalat, di fitalat ve BPA maruziyetinin OSB ile ilişkisinin incelenmesi	Serum örneği	OSB olan çocuklarda serum mono fitalat (p<0.001), di fitalat (p<0.001) ve BPA konsantrasyonlarının (p<0.001) kontrol grubuna kıyasla istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur.
Lyall ve ark., 2017 (Lyall et al., 2017)	Doğum yılı ortalaması 2001±1.0 olan çocuklar (OSB grubu (n=545), zihinsel yetersizlik grubu (n=181) ve kontrol grubu (n=418)	Doğum öncesi poliklorobifenil (PCB) ve organoklor maruziyetinin bebeklerde OSB ve zihinsel yetersizliği etkileyip etkilemediğinin belirlenmesi	Serum örneği	PBC türleri OSB grubunda zihinsel yetersizliği olan gruba ve kontrol grubuna göre daha yüksek bulunmuştur. Organoklor maruziyetini ile OSB gelişim riski arasında ilişki bulunmamışken, zihinsel yetersizlik gelişim riski ilişkili bulunmuştur (OR= 2.41).
Larsson ve ark., 2009 (Larsson, Weiss, Janson, Sundell, & Bornehag, 2009)	Çocuklar (n=4779, yaş ortalaması= 6.67), 72 çocukta (60 erkek, 12 kız) OSB tespit edilmiştir.	Ev içi faktörler ile OSB ilişkisinin değerlendirilmesi	Geniş kapsamlı anket (Bireyler 5 yıl takip edilmiş ve anket farklı dönemlerde 3 kez uygulanmıştır)	Annenin sigara kullanımı, erkek cinsiyet, ailenin ekonomik problemlerinin olması, polivinil klorür (PVC) kullanımı (özellikle ebeveynlerin yatak odalarında) OSB ile istatistiksel olarak anlamlı şekilde ilişkili bulunmuştur (p<0.05).

* OR: Odd ratio

Sonuç ve Öneriler

Son yıllarda OSB'nin patogenezi daha iyi açıklayabilmek için tıp alanında önemli çalışmalar yapılmasına rağmen, etiyojisi halen net değildir. Birçok faktörün etkilediği düşünülen bu durumun prevalansı da önemli oranda artmaktadır. Son dönem çalışmalarında endokrin bozulmalara maruziyetin OSB'nin tanıs ve davranışsal özellikleri ile ilişkili olduğu belirtilmesine rağmen endokrin bozucuların nöro gelişim ve davranışlara etki mekanizması tam olarak açıklanamamış olup, bu konuda yapılan çalışmalar sınırlı sayıdadır. Hem hayvan hem de hücre modellerinde yapılan çalışmalarda endokrin bozucuların OSB patogenezi ve patolojisinde rolü olan genlerin (RORA, CD38 gibi) ekspresyonunda önemli değişikliklere neden olduğu belirlenmiştir. Düşük doz endokrin bozucu maruziyetinin neden olduğu epigenetik değişiklikleri inceleyen çalışmaların çoğu sıçanlarda yapılmış olup insan çalışmaları sınırlıdır. Endokrin bozucularla ilişkili genlerin, OSB'de görülen davranışsal ve fenotipler üzerindeki değişikliklerin oluşum mekanizmalarının (hem biyokimyasal hem de nörolojik olarak) belirlenmesine yönelik daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

Çıkar Çatışması

Yazarlar ya da yazı ile ilgili bildirilen herhangi bir çıkar çatışması yoktur.

Kaynakça

- Alabdali, A., Al-Ayadhi, L., & El-Ansary, A. (2014). A key role for an impaired detoxification mechanism in the etiology and severity of autism spectrum disorders. *Behavioral and Brain Functions*, 10(1), 14.
- American Psychiatric Association, DSM-5 Task Force. (2013). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders: DSM-5™ (5th ed.)*. Arlington, VA, US: American Psychiatric Publishing, Inc.
- Bailey, A., Le Couteur, A., Gottesman, I., Bolton, P., Simonoff, E., Yuzda, E., & Rutter, M. (2009). Autism as a strongly genetic disorder: evidence from a British twin study. *Psychological Medicine*, 25(01), 63. doi:10.1017/s0033291700028099
- Baron-Cohen, S., Auyeung, B., Norgaard-Pedersen, B., Hougaard, D. M., Abdallah, M. W., Melgaard, L., Lombardo, M. V. (2015). Elevated fetal steroidogenic activity in autism. *Mol Psychiatry*, 20(3), 369-376. doi:10.1038/mp.2014.48
- Baron-Cohen, S., Knickmeyer, R. C., & Belmonte, M. K. (2005). Sex differences in the brain: implications for explaining autism. *Science*, 310(5749), 819-823.
- Bauset, SM., Vargas, CD., González, AL., Sanchis, AM., Costa, IP., Morales JL., Varela, MMS. (2018). Endocrine Disruptors and Autism Spectrum Disorder in Pregnancy: A Review and Evaluation of the Quality of the Epidemiological Evidence. *Children*, 5, 157. doi: 10.3390/children5120157
- Bergman, Å., Heindel, J. J., Jobling, S., Kidd, K., Zoeller, T. R., & Organization, W. H. (2013). State of the science of endocrine disrupting chemicals 2012: summary for decision-makers.
- Boas, M., Frederiksen, H., Rasmussen, UF., Skakkebak, NE., Hegedüs, L., Hilsted, L., Juul, A. Main, KM. (2010). Childhood Exposure to Phthalates: Associations with Thyroid Function, Insulin-like Growth Factor I, and Growth. *Environmental Health Perspectives*, 118 (10).
- Braun, J. M., Muckle, G., Arbuckle, T., Bouchard, M. F., Fraser, W. D., Ouellet, E., Lanphear, B. P. (2017). Associations of Prenatal Urinary Bisphenol A Concentrations with Child Behaviors and Cognitive Abilities. *Environmental Health Perspectives*, 125(6), 067008. doi:10.1289/EHP984
- Cheslack-Postava, K., Rantakokko, P. V., Hinkka-Yli-Salomaki, S., Surcel, H. M., McKeague, I. W., Kiviranta, H. A., Brown, A. S. (2013). Maternal serum persistent organic pollutants in the Finnish Prenatal Study of Autism: A pilot study. *Neurotoxicol Teratol*, 38, 1-5. doi:10.1016/j.ntt.2013.04.001
- Chevrier, J., Gunier, R. B., Bradman, A., Holland, N. T., Calafat, A. M., Eskenazi, B., & Harley, K. G. (2013). Maternal urinary bisphenol a during pregnancy and maternal and neonatal thyroid function in the CHAMACOS study. *Environ Health Perspect*, 121(1), 138-144. doi:10.1289/ehp.1205092
- Christensen, D. L., Bilder, D. A., Zahorodny, W., Pettygrove, S., Durkin, M. S., Fitzgerald, R. T., Yeargin-Allsopp, M. (2016). Prevalence and characteristics of autism spectrum disorder among 4-year-old children in the autism and developmental disabilities monitoring network. *Journal of Developmental & Behavioral Pediatrics*, 37(1), 1-8.
- Çetinkaya, S. (2009). Endokrin çevre bozucular ve ergenlik üzerine etkileri. *Dicle Tıp Dergisi*, 36(1).
- Crofton, KM. (2008). Thyroid disrupting chemicals: mechanisms and mixtures. *International Journal of Andrology*, 31, 209–223. doi: 10.1111/j.1365-2605.2007.00857.x
- Damstra, T., Barlow, S., Bergman, A., Kavlock, R., & Van Der Kraak, G. (2002). *Global assessment of the state-of-the-science of endocrine disruptors*. Geneva: World Health Organization.
- de Cock, M., Maas, Y. G., & van de Bor, M. (2012). Does perinatal exposure to endocrine disruptors induce autism spectrum and attention deficit hyperactivity disorders? Review. *Acta Paediatr*, 101(8), 811-818. doi:10.1111/j.1651-2227.2012.02693.x
- De Luca, F. (2016). Endocrinological Abnormalities in Autism. *Seminars in Pediatric Neurology*. doi:10.1016/j.spen.2016.04.001
- Domingues, V., Nasuti, C., Piangerelli, M., Correia-Sá, L., Ghezzi, A., Marini, M., Gabbianelli, R. (2016). Pyrethroid Pesticide Metabolite in Urine and Microelements in Hair of Children Affected by Autism Spectrum Disorders: A Preliminary Investigation. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 13(12), 388. doi:10.3390/ijerph13040388
- Eskenazi, B., Rauch, S. A., Tenerelli, R., Huen, K., Holland, N. T., Lustig, R. H., Harley, K. G. (2017). In utero and childhood DDT, DDE, PBDE and PCBs exposure and sex hormones in adolescent

- boys: The CHAMACOS study. *Int J Hyg Environ Health*, 220(2 Pt B), 364-372. doi:10.1016/j.ijheh.2016.11.001
- Fini, JB., Mughal, BB., Mével, SL., Leemans, M., Lettmann, M., Spirhanzlova, P., Affaticati, P., Jenett, A., Demeneix, BA. (2017). Human amniotic fluid contaminants alter thyroid hormone signalling and early brain development in *Xenopus* embryos. *Scientific Reports*, 7:43786. doi: 10.1038/srep43786
- Grandjean, P., & Jensen, A. A. (2004). Breastfeeding and the weanling's dilemma. *American journal of public health*, 94(7), 1075-1075.
- Hallmayer, J., Cleveland, S., Torres, A., Phillips, J., Cohen, B., Torigoe, T., Risch, N. (2011). Genetic heritability and shared environmental factors among twin pairs with autism. *Arch Gen Psychiatry*, 68(11), 1095-1102. doi:10.1001/archgenpsychiatry.2011.76
- Hertz-Picciotto, I., & Delwiche, L. (2009). The rise in autism and the role of age at diagnosis. *Epidemiology*, 20(1), 84-90. doi:10.1097/EDE.0b013e3181902d15
- Hu, V. W. (2012). Is retinoic acid-related orphan receptor-alpha (RORA) a target for gene-environment interactions contributing to autism? *Neurotoxicology*, 33(6), 1434-1435. doi:10.1016/j.neuro.2012.07.009
- Johns, L. E., Ferguson, K. K., Soldin, O. P., Cantonwine, D. E., Rivera-González, L. O., Del Toro, L. V. A., Cordero, J. F. (2015). Urinary phthalate metabolites in relation to maternal serum thyroid and sex hormone levels during pregnancy: a longitudinal analysis. *Reproductive Biology and Endocrinology*, 13(1), 4.
- Kardas, F., Bayram, A. K., Demirci, E., Akin, L., Ozmen, S., Kendirci, M., Per, H. (2016). Increased Serum Phthalates (MEHP, DEHP) and Bisphenol A Concentrations in Children With Autism Spectrum Disorder: The Role of Endocrine Disruptors in Autism Etiopathogenesis. *J Child Neurol*, 31(5), 629-635. doi:10.1177/0883073815609150
- Kinch, C. D., Ibhazehiebo, K., Jeong, J. H., Habibi, H. R., & Kurrasch, D. M. (2015). Low-dose exposure to bisphenol A and replacement bisphenol S induces precocious hypothalamic neurogenesis in embryonic zebrafish. *Proc Natl Acad Sci U S A*, 112(5), 1475-1480. doi:10.1073/pnas.1417731112
- Knickmeyer, R., Baron-Cohen, S., Raggatt, P., & Taylor, K. (2005). Foetal testosterone, social relationships, and restricted interests in children. *J Child Psychol Psychiatry*, 46(2), 198-210. doi:10.1111/j.1469-7610.2004.00349.x
- Kondolot, M., Ozmert, E. N., Asci, A., Erkekoglu, P., Oztop, D. B., Gumus, H., Yurdakok, K. (2016). Plasma phthalate and bisphenol a levels and oxidant-antioxidant status in autistic children. *Environ Toxicol Pharmacol*, 43, 149-158. doi:10.1016/j.etap.2016.03.006
- Kortenkamp, A., Martin, O., Faust, M., Evans, R., McKinlay, R., Orton, F., & Rosivatz, E. (2011). State of the art assessment of endocrine disrupters. Final report, 23.
- Kumamoto, T., & Oshio, S. (2013). Effect of fetal exposure to bisphenol A on brain mediated by X-chromosome inactivation. *The Journal of Toxicological Sciences*, 38(3), 485-494.
- Langston, N. (2012). Rachel Carson's Legacy: Endocrine Disrupting Chemicals and Gender Concerns. *GAIA* 21 (3), 225-229.
- Larsson, M., Weiss, B., Janson, S., Sundell, J., & Bornehag, C. G. (2009). Associations between indoor environmental factors and parental-reported autistic spectrum disorders in children 6-8 years of age. *Neurotoxicology*, 30(5), 822-831. doi:10.1016/j.neuro.2009.01.011
- Liew, Z., Ritz, B., von Ehrenstein, O. S., Bech, B. H., Nohr, E. A., Fei, C., Olsen, J. (2015). Attention deficit/hyperactivity disorder and childhood autism in association with prenatal exposure to perfluoroalkyl substances: a nested case-control study in the Danish National Birth Cohort. *Environ Health Perspect*, 123(4), 367-373. doi:10.1289/ehp.1408412
- Lyll, K., Croen, L. A., Sjodin, A., Yoshida, C. K., Zerbo, O., Kharrazi, M., & Windham, G. C. (2017). Polychlorinated Biphenyl and Organochlorine Pesticide Concentrations in Maternal Mid-Pregnancy Serum Samples: Association with Autism Spectrum Disorder and Intellectual Disability. *Environ Health Perspect*, 125(3), 474-480. doi:10.1289/EHP277
- Miodovnik, A., Engel, SM., Zhu, C., Ye, X., Soorya, LV., Silva MJ., Calafat, AM., Wolff, MS. (2011). Endocrine disruptors and childhood social impairment. *NeuroToxicology* 32 (2011) 261-267. doi: 10.1016/j.neuro.2010.12.009

- Mohamed Fel, B., Zaky, E. A., El-Sayed, A. B., Elhossieny, R. M., Zahra, S. S., Salah Eldin, W., Youssef, A. M. (2015). Assessment of Hair Aluminum, Lead, and Mercury in a Sample of Autistic Egyptian Children: Environmental Risk Factors of Heavy Metals in Autism. *Behav Neurol*, 2015, 545674. doi:10.1155/2015/545674
- Moosa, A., Shu, H., Sarachana, T., & Hu, V. W. (2017). Are endocrine disrupting compounds environmental risk factors for autism spectrum disorder? *Horm Behav*. doi:10.1016/j.yhbeh.2017.10.003
- Nguyen, A., Rauch, T. A., Pfeifer, G. P., & Hu, V. W. (2010). Global methylation profiling of lymphoblastoid cell lines reveals epigenetic contributions to autism spectrum disorders and a novel autism candidate gene, RORA, whose protein product is reduced in autistic brain. *FASEB J*, 24(8), 3036-3051. doi:10.1096/fj.10-154484
- Park, B. Y., Lee, B. K., Burstyn, I., Tabb, L. P., Keelan, J. A., Whitehouse, A. J. O., Newschaffer, C. J. (2017). Umbilical cord blood androgen levels and ASD-related phenotypes at 12 and 36 months in an enriched risk cohort study. *Mol Autism*, 8, 3. doi:10.1186/s13229-017-0118-z
- Rebuli, M. E., & Patisaul, H. B. (2016). Assessment of sex specific endocrine disrupting effects in the prenatal and pre-pubertal rodent brain. *J Steroid Biochem Mol Biol*, 160, 148-159. doi:10.1016/j.jsbmb.2015.08.021
- Sarachana, T., & Hu, V. W. (2013). Genome-wide identification of transcriptional targets of RORA reveals direct regulation of multiple genes associated with autism spectrum disorder. *Molecular autism*, 4(1), 14.
- Sarachana, T., Xu, M., Wu, R. C., & Hu, V. W. (2011). Sex hormones in autism: androgens and estrogens differentially and reciprocally regulate RORA, a novel candidate gene for autism. *PLoS One*, 6(2), e17116. doi:10.1371/journal.pone.0017116
- Shelton, J. F., Geraghty, E. M., Tancredi, D. J., Delwiche, L. D., Schmidt, R. J., Ritz, B., Hertz-Picciotto, I. (2014). Neurodevelopmental disorders and prenatal residential proximity to agricultural pesticides: the CHARGE study. *Environ Health Perspect*, 122(10), 1103-1109. doi:10.1289/ehp.1307044
- Siniscalco, D., Cirillo, A., Bradstreet, J., & Antonucci, N. (2013). Epigenetic Findings in Autism: New Perspectives for Therapy. *Int. J. Environ. Res. Public Health*, 10, 4261-4273. doi:10.3390/ijerph10094261
- Stein, T. P., Schluter, M. D., Steer, R. A., Guo, L., & Ming, X. (2015). Bisphenol A Exposure in Children With Autism Spectrum Disorders. *Autism Res*, 8(3), 272-283. doi:10.1002/aur.1444
- Tordjman, S., Somogyi, E., Coulon, N., Kermarrec, S., Cohen, D., Bronsard, G., Xavier, J. (2014). Gene x Environment interactions in autism spectrum disorders: role of epigenetic mechanisms. *Front Psychiatry*, 5, 53. doi:10.3389/fpsy.2014.00053
- Windham, G.C., Zhang, L., Gunier, R., Croen, L.A., Grether, J.K. (2006). Autism Spectrum Disorders in Relation to Distribution of Hazardous Air Pollutants in the San Francisco Bay Area. *Environmental Health Perspectives*, 114 (9), 1438-44.
- Wolstenholme, J. T., Edwards, M., Shetty, S. R., Gatewood, J. D., Taylor, J. A., Rissman, E. F., & Connelly, J. J. (2012). Gestational exposure to bisphenol a produces transgenerational changes in behaviors and gene expression. *Endocrinology*, 153(8), 3828-3838.
- Vrijheid, M., Casas, M., Gascon, M., Valvi, D., & Nieuwenhuijsen, M. (2016). Environmental pollutants and child health—a review of recent concerns. *International journal of hygiene and environmental health*, 219(4-5), 331-342.